

Poštnina plačana v gotovini!

Odmev iz Afrike



Maj 1934

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izhaja v slovenskem, hrvatskem, češkem, poljskem, nemškem, italijanskem, francoskem, angleškem, ogrskem, španskem, portugalskem in holandskem jeziku.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. ets. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Jul. Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Naše slike.

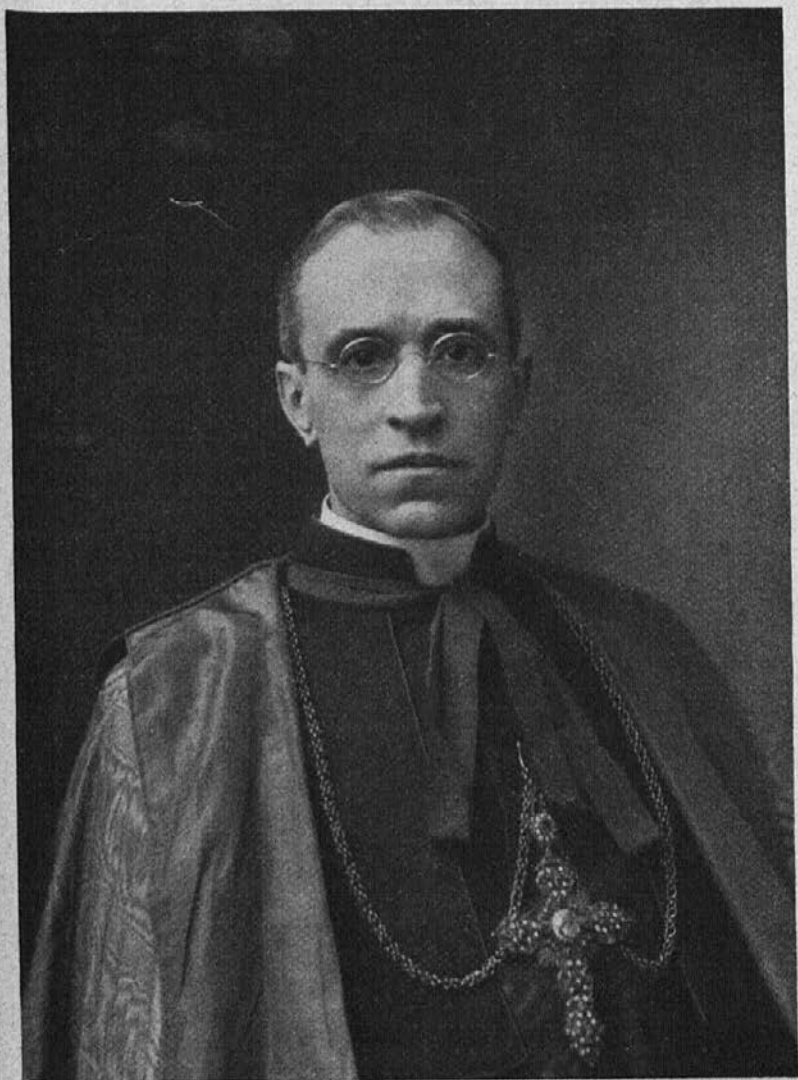
1. *Marija, rešiteljica Afrike.* Kako ginljiva podoba je to. Spodaj dva uboga zamorčka sužnja. Stara kača — satan — se ovija okrog enega in v verige je uklenjen. Kako proseče gledata oba zamorčka proti nebu in stegujeta roke v pomoč. Iz nebes pa plava Marija, Mati božja in mati vseh ljudi. V naročju drži Zveličarja sveta, z desnico pa dviga zastavo križa in z njegovo ostrino zada peklenskemu zmaju smrtni sunek. Kako ljubeče plava njeno materino oko nad najbednejšimi človeškimi otroki, nad ubogimi zamorskimi sužnji, ki so tudi njeni otroci. In kako ljubeznivo steguje Jezušček proti črnima Afričanoma svoje ročice v objem in blagoslov. Oj da, v blagoslov! Naj razprostre Marija svoj plašč nad ubogo Afriko! Kjer se širi krščanstvo, tam se tudi bujno širi češčenje Matere božje; tam pada brezvera in poganstvo in stara kača se mora umakniti peti Brezmadežne.

Zelo lep način častiti Marijo je, da podpiramo misijone. Tako neposredno pospešujemo češčenje Marijino v poganskih krajih. (Prispevek za odkup zamorskega sužnja ali sužnje znaša 180 Din. Botrinski dar zamorčku pa 90 Din. Boter mu s tem pomaga do milosti svetega krsta in sme zamorčku določiti krstno ime.)

2. *Marijina kongregacija zamorskih fantov v misijonu Rodezija, Južna Afrika.* Kako nasprotna je druga slika od prve. Kako lepo nam kaže moč Marijino in češčenja Marijinega v afriških misijonih. Zamorček, poprej uklenjen v verige in ovit od peklenskega zmaja, stoji pred nami krščen, kot otrok božji in otrok Marijin. S ponosom dviga zastavo Brezmadežne. Cela vrsta zamorskih mladeničev stoji pred nami in vsi so sinovi Marijini.

Dragi dobrotniki, to so sadovi vaših milodarov za uboge zamorčke, sadovi vašega praktičnega Marijinega češčenja. Naj vam Marija s svojim ljubim Sinom tisočero povrne!

Na željo objavljeno: Damska zbirka v Jožefišču 100 Din za najpotrebnejše misijone; po H. Znidaršič: 53 Din za kruh sv. Antona, 10 Din za zamorčke. Bog povrni!



Kardinal Evgen Pacelli, državni tajnik Nj. Svetosti papeža Pija XI.
in kardinal-protektor Družbe sv. Petra Klaverja.

Kardinal-protektor obišče našo vrhovno hišo.

V nedeljo, dne 7. januarja t. l., nam je Bog naklonil veliko veselje. Naš protektor, kardinal Evgen Pacelli, je počastil našo osrednjo hišo »Matere dobrega sveta« v Rimu s svojim obiskom. Naša vrhovna voditeljica je bila tako srečna, da je smela visokega cerkvenega kneza pozdraviti in se mu zahvaliti.

Sveti Oče je izkazal misijonski Družbi sv. Petra Klaverja veliko milost, ko ji je dal novega protektorja v osebi svojega lastnega državnega tajnika.

Nj. Eminenca kardinal-protektor si je z zanimanjem ogledal prostore našega zavoda in njegove naprave, ki služijo za širjenje božjega kraljestva v Afriki.

Nj. Eminenca je bil očetovsko doberljiv. Vrhovna voditeljica mu je smela predstaviti vse navzočne člane Družbe. V krasnem, pol ure trajajočem govoru je risal dolžnosti družbenih članov.

Preden je gospod kardinal državni tajnik zapustil našo osrednjo hišo, je podelil vsem članom, prijateljem in dobrotnikom afriških misijonov svoj blagoslov.

Naj ljubi Bog njegovo življenje in delovanje v blagor sv. Cerkve bogato blagoslovi in ga ohrani mnogo let!



Beseda našega misijonskega papeža.

»Ni zadosti, da pošljemo delavce delat (v misijone), ampak je treba, da tisoči drugih pripravljajo material, ga oblikujejo in dostavljajo, da ga zidarji (misijonarji) morejo na licu mesta uporabiti. Misijonarji, ti delavci, ki stojé v prvih vrstah, bi mogli svoje delo za širjenje kraljestva Kristusovega le težko dovršiti, ako drugi ne pomagajo s tem, da jim pripravljajo material.«

Papež Pij XI., dne 13. maja 1932.

God Matere Božje.

Pismo p. Peze-ja, iz družbe Sinov presv. Srea.

Apostolski vikariat Bahr-el-Ghazal.

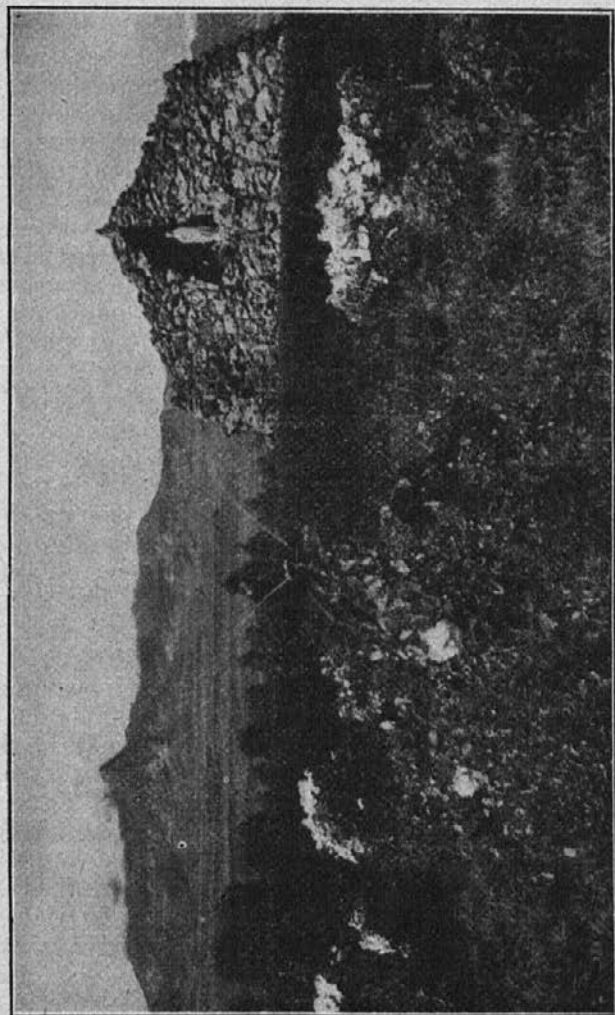
To leto nam je neki dogodek omogočil, da smo mogli god Matere božje zelo slovesno obhajati. Petinštirideset revnih ljudi je vprav na zadnjo uro življenja moglo prejeti sv. krst. Našel sem jih drugega za drugim. Obiskal sem jih v njihovih domovih, jim govoril o ljubem Bogu in o nebeškem veselju. Poslušali so me in mi obljubili, da bodo prišli v šolo. Toda kako? Nekateri so bili stari, drugi slepi, hromi, gobavi. Razdelil sem jih v dve skupini, in vsaki skupini postavil enega katehista. Ob določenem času je zatrobil rog, in vsi so se začeli pomikati na učni prostor. Nekateri so lezli na svojih nogah, drugi ob palici ali ob kom izmed sorodnikov, zopet druge je bilo treba nesti v naročju.

Tako smo začeli šolo, ki je trajala nekaj mesecev. Ko sem o počitnicah imel nekaj prostih dni, sem šel sam poučevat svoje stare in betežne ljudi. Dva tedna sem se trudil ž njimi: zjutraj je bila šola, zvečer šola in to pri vsaki skupini posebej. Razlagal sem glavne resnice svete vere. Katehisti so sproti predstavljali moje besede v domače narečje. Učenci so pazljivo poslušali. Čeprav ob koncu dveh tednov niso bili tako natančno poučeni, kot je to v misijonu navada, vendar sem spoznal, da so zadostno pripravljene na sv. krst.

Med njimi je bila stara ženica, ki jo izprva nismo mogli pripraviti do tega, da bi prišla v šolo. Rekla je: »Jezna sem na Boga.« »Zakaj pa?« »Glej,« je rekla, »stara sem. Vsi imajo otroke, jaz pa ne. Imela sem tri otroke, pa mi je Bog vse tri vzel. Zato sem na Boga jezna in nočem biti krščena.« Treba je bilo mnogo ljubezni in potrpežljivosti, da smo jo pregovorili, da je prišla k pouku. Na večer pred sv. krstom sem jo vprašal, če je še jezna na Boga, pa mi je jokaje rekla, da je Bogu delala krivico, ko je tako govorila. Zdaj pa želi sv. krsta, da izbriše iz duše vse grehe in da prejme obleko otrok božjih.

Prišel je 12. september, godovni dan božje Matere. Bil je lep solnčen dan in poln veselega upanja. Po sv. maši sem se podal z mašnimi strežniki, ki so nosili krstne priprave, v vas, ki leži na drugem bregu reke. Ker v vasi ni ne cerkve, ne kapele, smo se ustavili pod košatim drevesom, ki raste pred glavarjevo hišo. Porazdelil sem krstna

oblačila in vse pripravil za slovesnost. Katehumene sem postavil v polkrog. Sledila je molitvica »Kesanje« in po drugi skupni molitvi so se pričela krstna opravila. Vsa vas



Tu sem, k lurski Materi božji romajo zamorčki in molijo za svoje dobronike.

je bila navzoča. Obred je trajal dolgo, ker je bilo 45 pri-
glašencev, toda nikdo ni bil videti truden; celo stari in
bolni so vztrajali.

Treba je bilo, da ta prelepi in za krščence tako slovesni dan tudi nazunaj nekoliko proslavimo. Mesa sicer ni bilo, pač pa polenta, ki jo mnogi že zdavnej niso bili več okusili. Dobili smo tudi nekaj domačega piva z medom.

Popoldne ob štirih sem odhajal. Ljudje so me kar obsipali z zahvalo. Priporočil sem jim še enkrat, naj lepo živé in pridno obiskujejo šolo, da se bodo najpotrebnejših molitvic bolje naučili. Ko sem šel po cesti, so me ljudje daleč spremili. Matere so mi ponujale otroke, rekoč: »Tvoji so, ti jih krsti, da bodo tudi božji.« Šolski otroci, zlasti dečki, so kar skakali okrog mojega kolesa. Tako smo prišli do reke, kjer je čakala ladja. Ločiti se je bilo treba. Deklice so čebljale, matere so dvigale otroke v pozdrav. »Bog vas blagoslovi!« sem še rekel, in ladja se je premaknila. »Mati božja bodi tudi vaša mati. Upam, da se bomo kmalu zopet videli.«

Srčna želja.

V Lupingu imam zasilno cerkev iz ilovice, posvečeno Mariji vedne pomoči. Stoji na malem gričku. Rad bi napravil po gričku križev pot kot je to ponekod v Evropi navada, da bi se tudi moji kristjani bolj živo spominjali Jezusovega trpljenja in njegove ljubezni. Zato bi vas lepo prosil, ako mi morete preskrbeti slike, ki bi vzdržale vsako vreme. V imenu trpečega Zveličarja in njegove žalostne Matere vas prosim. — Afričani so otroci narave, zato jih je treba še mnogo bolj nego Evropce vzgajati z zunanjimi znamenji za notranje življenje.

P. Tadej, benediktinec.

Marija nam pomaga v vseh težavah.

Piše brat Valentin Poznič, F. S. C., misijon Glen-Cowie, J. Afrika.

Čeprav še nimamo dosti katoličanov v našem misijonu, ker smo šele v začetkih, smo vendar obhajali lani prav lepo majniško pobožnost. Vsak večer smo imeli šmarnice. Najprej smo skupaj molili rožni venec, nato pa smo peli litanije Matere božje. Ker še nimamo molitvenika v zamorskem bapeti-jeziku, so peli naši zamorčki litanije z nami vred kar po latinsko. Tudi poganske dekllice so prihajale k pobožnosti in so pridno pomagale peti. Marijine pesmi smo peli menjaje v treh jezikih: v latinskem, angle-

škem in zamorskem. Za litanije imamo tri napeve. Gotovo gleda preblazena Devica z dopadenjem na te poganke deklice, ki ji tako rade pojó slavo. Upamo, da jim bo prečista Devica poplačala to vdano službo z milostjo spreobrnjenja.

Naš nasprotnik, tukajšnji protestantski pastor, skuša na vse načine spraviti česčenje brezmadežne Device v slabo luč. Prepričani pa smo, da ne bo nič opravil. In slej ali prej bo prišel čas, ko bo večina tukajšnjih protestantov prestopila v našo sv. Cerkev.

Tudi mesec junij smo obhajali prav lepo. Vsak večer smo imeli blagoslov in litanije v čast presv. Srcu Jezusovemu. Zamorci prihajajo zelo radi k takim pobožnostim. V splošnem pa smo opazili, da posebno pobožnost in ljubezen do Marije vleče zamorce k naši sveti veri. Zopet in zopet nas prosijo Marijinih podobice in najrajši pojó Marijine pesmi.

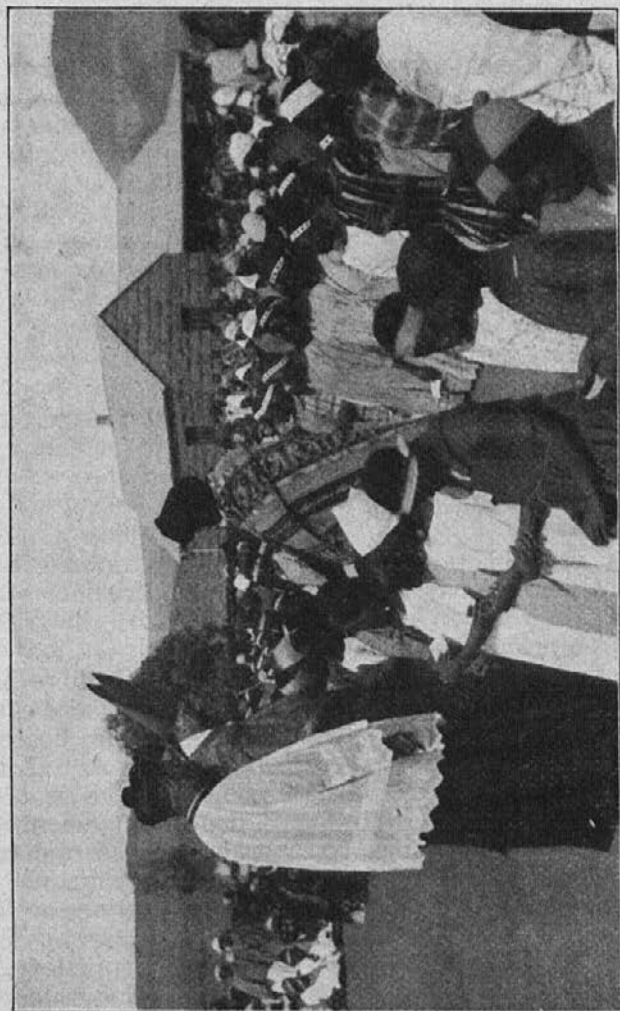
Kako uro proč od našega misijona leži zamorska vas Tweefontein, ki šteje 2000 prebivalcev. V tej vasi še ni nobene šole. Že nekaj let prosimo zamorskega poglavarja, da bi nam dovolil postaviti misijonsko šolo. Vedno se je izgovarjal, da on sicer nima nič proti temu, da pa njegovi ljudje ne marajo nobene šole. Vendar nam je poglavar obljubil, da tudi protestantom ne bo pustil zidati šole v njegovi vasi. In če bo že dal zidati šolo, bodo dobili prednost katoliški misijonarji.

Bilo je pred nekaj tedni, ko je šel eden naših misijonarjev v to pogansko vas, da bi učil zamorce katekizma. Redno vsak petek je hodil tja. Kako pa se topot misijonar začudi, ko vidi, da ima poglavar ravno zborovanje. Misijonar vpraša nekega zamorca, kaj to pomeni? Mož pravi, da je prišel iz Middelburga prvi protestantski pridigar in hoče poglavarja pregovoriti, da bi mu dovolil postaviti v njegovi vasi šolo. Dobro mu bo za to plačal. Pri zborovanju je protestantski pastor tudi zelo črnil katoliške misijonarje. Poglavar da bo najbrž dovolil protestantom šole. Tako je pripovedoval zamorec misijonarju.

Misijonar se nemudoma poda k poglavarju in ga prosi, naj vendar ne dá takoj dovoljenja protestantskemu pastору, ker je stvar treba premisliti. Reče naj pastору, da bo dobil odgovor čez osem dni. Poglavar je storil tako. Prihodnji dan je prišel predstojnik misijonar k zamorskemu poglavarju, povabil njega in njegovega brata, da naj prideta v misijon »Marija Trost« in se tam na lastne oči prepričata, da ni res, kar je protestantski pastor pri-

povedoval. Poglavar je povabilo sprejel ter se je s svojim bratom takoj odpravil z misijonarjem.

Prihodnji dan je bil ravno praznik presv. Rešnjega Telesa. Vršila se je lepa procesija, katere se je udele-



Sv. birma v misijonu Betel, Bazutolandija.

žilo nad 600 ljudi. Vse je šlo v najlepšem redu, kar je poglavarju zelo ugajalo. V cerkvi pri sveti maši so odkazali poglavarju častno mesto. Ni se mogel dovolj na-

čuditi veliki množici in izrazil je veliko zadovoljstvo. V ponedeljek je obiskal poglavar tudi šolo »Marija Trost«. Tudi tu mu je bilo delo misijonarjev prav všeč. Posebno pa je bil vesel ko je videl kako lepih ročnih del se otroci učijo v šoli. Obiskal je vse misijonske šole v okolici in se tako sam prepričal, da protestantski pastor ni govoril resnice.

Ko se je poglavar vrnil v svojo vas, je takoj dal sklicati zborovanje. Pripovedoval je svojim podanikom, kaj je videl v katoliškem misijonu. Izjavil je, da bo iz lastnega prepričanja dal misijonarjem dovoljenje, da postavijo šolo v njegovem kraju. V nekaj dneh je bil za to odločen prostor in vsa stvar v redu.

Začeli smo z zidavo šole v zaupanju na Boga in na varstvo preblazene Device. Pripricani smo, da nam bo božja Previdnost poslala dobrotnikov.



Binkošni duh veje po »Dolini tisočerih gričev«.

Apostolski vikariat Natal.

Prav vzpodbudno se bere, kar piše p. Anton Pfister, oblat Brezmadežne, o tem, kako so novi kristjani vneti, in kako krivoverci in neverci v »Dolini tisočerih gričev« hrepené po pravi veri in dušnem zveličanju:

Nova cerkev v misijonu sv. Petra v Montobello je prva v tem gorskem zakotju, ki je zidana iz trdnega cementa. Druga se vprav dozidava sredi lepe »Doline tisočerih gričev«, ki je res lepa, a precej divja dolina, kot že ime samo pove, in leži sredi dežele črncev. In kako so ti zamorski kristjani požrtvovalni! Ves material (cement, les in sploh vse do zadnjega žeblja) morajo prenesti zamorske žene 4 ure daleč na glavi, ker celo tako prikladna volvska vprega ne more prodreti skozi vse doline, prelaze in prepade teh tako razritih gorá. Tako se je torej peščica kristjanov iz ljubezni do svoje nove cerkve prostovoljno ponudila, da bo skrbela, da bo material prišel na odmenjeno mesto. Zdaj že 4 mesece delajo tako pridno, da bi jih lahko primerjal prvim kristjanom. Odhajajo od doma tri- ali štirikrat na teden pred solničnim vzhodom in se pozno zvečer s tovorom vrnejo domov. Pri tem so veseli in zadovoljni, čeprav so jim noge zatekle in jih tilnik boli.

Možje in dečki delajo vsak dan s svojim misijonarjem, ki je mojster in arhitekt obenem, ker pač nima drugega, da bi ga plačal in najel. Kdo bi le hotel v taki samoti živeti in delati, kjer je dobiti le debelo in prekuhano koruzo in mora lovska puška skrbeti za prehrano. Le ljubezen do neumrljivih duš more človeka dovesti do tolike »sramote križa«.

Gorečnost kristjanov je tolika, da mnogi vsako jutro eno uro daleč pridejo k sv. maši, ki je ob 5½, potem pa gredo na delo. Ta gorečnost vnema tudi druge; kajti čim višje raste zidovje iz zemlje, tem bližje prihajajo pogani, ki so dotlej od daleč stali in opazovali. Zdaj že vsakdo hoče sodelovati, da se bo mogel pozneje hvaliti, da je cerkev tudi »njegova«. Naša »rimska cerkev« je postala središče, okrog katerega se sučejo pogovori in za katero se vnemajo srca. Navdušenje kristjanov je že samo na sebi pridiga, ki grabi srca. Božja milost pa zida v srcih nevidno cerkev, medtem ko pridne roke gradé cerkveno poslopje iz kamenja. Dobre duše so že darovale za zvonček; drugi so obljubili mašne posode. Tako se družijo srca v eni misli na svojega skupnega Boga. Silno veliko je treba delati in trpeti, toda vzajemna katoliška ljubezen nas podpira, da se ne utrudimo. Naj bi božja milost bogato delovala v teh priprostitih dušah, tako da bo dan posvečenja cerkve druge vrste binškoštni praznik za krivoverce in nevernike, zlasti ker je misijon posvečen sv. Duhu.

Že se dvigajo in ozirajo od vsepovsod, kjer imajo cerkve in šole pokrite s slamo, da se komaj ločijo od drugih koč, in pravijo, da hočejo sezidati tudi tako lepo cerkev z zvonikom. Misijonar je tega navdušenja vesel, vendar se potihem s strahom vprašuje, kje bo dobiti za to vztrajnosti in denarnih sredstev. Pred tabernakljem pa dobi novega poguma, ker tam se strnejo njegove misli z mislimi bogaboječih duš, ki bodo voljne, da mu veliko-dušno pridejo na pomoč z denarnimi podporami. Ljubi Bog naj tisočero povrne tem dušam njihovo gorečnost in požrtvovalnost. Čeprav jih revež misijonar ne pozna, vendar moli zanje zlasti pri sv. maši, ki je vir ljubezni do duš in studenec požrtvovalne ljubezni do bližnjega. Tudi navaja druge, da molijo zanje, rekoč:

»Molimo za vse, ki nam kaj dobrega storé in nam v veri pomagajo.«

Naši dobri zamorci.

Piše s. Lucina Maher, iz kongr. Dragocene Krvi, misijon Rombo, Kilimandžaro.

Iskrena hvala za vaše liste od Družbe sv. Petra Klaverja. Veliko pisem od svojih soster Dragocene Krvi sem našla notri, te vse poznam. V našem konventu, kjer nas je vseh sester čez 800, sem jaz edina Slovenka iz Jugoslavije, doma pol ure od Maribora.

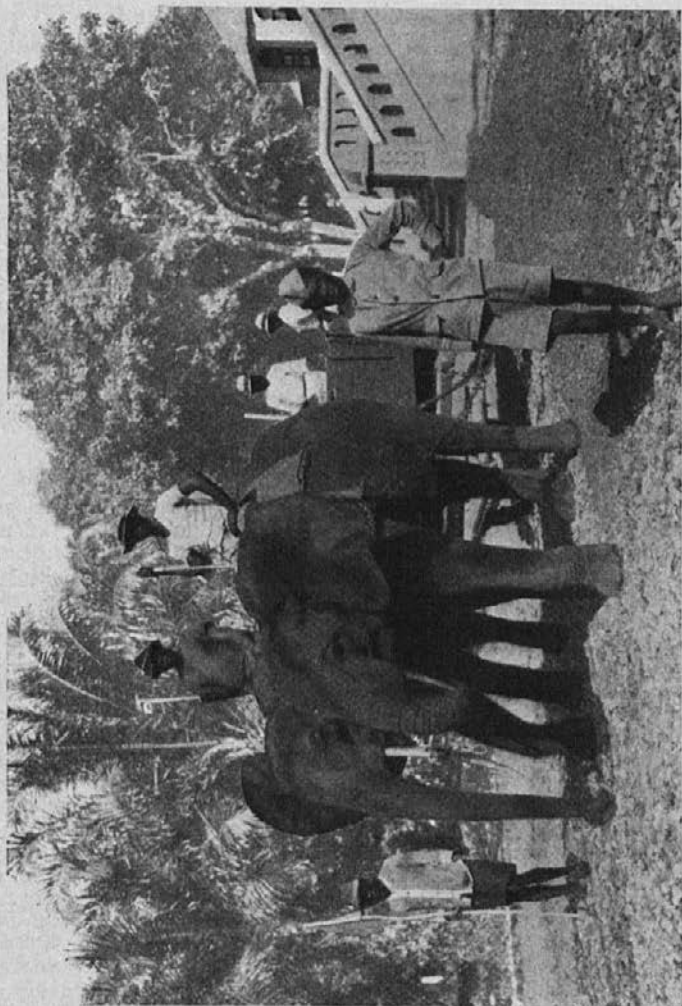
Oprostite, da si dovolim vam nekaj iz našega misijona pripovedovati. V tem tednu smo imeli tri poroke. Čudno je videti naše zamorce pri ženitnini. Hočejo posnemati moderne navade tukajšnjih belih ljudi. Seveda se jim ne posreči, saj večkrat nimajo kaj obleči. Nevesta bi imela rada za poroko kratko belo obleko, bele nogavice in čevlje. Ženin bi tudi rad igral vlogo meščana. Včasih si potegne srajco čez hlače, tako da bi ljudje videli, da ima srajco. Zadnji čas so tudi črne neveste prišle na novo misel. Če le mogoče, dobijo kje nekaj tenkega platna, napravijo neke vrste šlar ter si s tem ogrnejo glavo, kot imamo me sestre. Ta moda jim prav ugaja.

Vse, kar naši zamorci vidijo pri Evropecih, se jim zdi lepo. Pogosto jih v svoji priprostosti posnemajo, pa seveda, včasih naredé vse narobe. Drugače so naši zamorci prav dobri kristjani. Tudi ob delavnikih pridno obiskujejo cerkev in mnogo jih prejme vsak dan sveto obhajilo.

Idimo zopet nazaj k našim novoporočencem. Ko gredó od poroke, se zberejo pred našo sestrsko hišo. Poročenca prosita za podobice, ki mi jih je dobra gděna O. poslala iz L. Te podobe so precej velike. Eno dobi ženin in drugo nevesta. Oba si obesita podobe okrog vratu in gresta tako v procesiji domov, včasih 2—3 ure daleč. Poglejmo, kako se razvrsti ta procesija. Črni katehisti iz vasi, kjer sta novoporočenca doma, pridejo s trobentami in bobni. Bobne si kar sami napravijo iz izdolbenega drevesnega debla. Čez gornjo stran napnejo suho živalsko kožo. Na ta boben tolčejo potem z lesenimi palčkami na vse moči. To je tako imenovani vabilni boben. Na to znamenje pridejo znanci in sosedje k slovesnosti.

Tudi cvetlic pri takih priložnostih ne manjka. Natrgajo jih in prinesejo cele jerbaze. V svoje kodraste lase si nataknejo polno cvetja, pri tem pa ne delajo nobenega razločka, ali so stari ali mladi. Vsa stvar izgleda, kot bi bil pravi cvetlični praznik. Boben začne ropotati, trobente svirati in vsi začnejo peti lepo pesem v čast sv. Jožefu.

V zamorskem kiswaheli-jeziku se glasi takole: »Mlinci wake Maryamu, Me ma mingi yake.« Po slovensko: »Varuh Marijin, mi se spominjamo danes tebe.«



V nekaterih krajih Afrike orjejo misijonarji s sloni.

Potem nadaljujejo: »Mlinde mtoto wako,« t. j. »Varuj tvojega otroka.« Besede: »Varuj tvojega otroka« ponovijo trikrat. Medtem ponavljajo tudi Marijine pesmi. Nato zopet bobnajo in trobijo, in potem pojó, dokler ne pridejo na svoj novi dom.

Sedaj pa še pogledimo, kako so narejene koče naših zamorcev? Čisto priprosto. Spletene so iz suhe trave in izgledajo kot pri vas doma kup sena. Za praznik si napravijo naši zamorci sami neke vrste pivo. Zakoljejo kakšno ovco ali kozo, če jo imajo. Iz tega napravijo pečenko na sledeči način: Meso razrežejo v male koščke, ga nasadijo na palico in pečejo nad ognjem. Tega si seveda ne more vsakdo privoščiti, ampak samo tisti, ki imajo kakšno ovco ali kozo in teh ni dosti. Eden gre s palico, na kateri je nataknen kosček mesa k gostu, mu ponudi in da nož v roko. Ta sede kar na kako drevesno deblo in si odreže kosček mesa.

Priložim vam sličico naših ubogih zamorskih sirot. V sredi je preč. p. Romer, ustanovitelj prvega misijona v Kilimandžaro. P. Romer je že nad 40 let v Afriki in je sedaj pri nas v misijonu Rombo. (Prip. ur.: Slike žal, nismo mogli natisniti, ker je bila nejasna.)

Kračka misijonska poročila.

Škof Vogt, apostolski vikar v Yaundi. V noči od 19. do 20. februarja je strela udarila v našo cerkev. Odlomila je križ na pročelju, udrila sleme in prelomila dva opornika, tako da je streha sedaj zelo poškodovana. Ena plat strehe se je nagnila preko strehe in ubila okno. Tudi vrata so tako poškodovana, da bo treba novih. Hvala Bogu, da škoda ni večja in da se je to zgodilo ponoči, ko je bila cerkev prazna.

Škof Fages, apostolski vikar v Oranje. Preživljamo tako bedo in lakoto, kot je ne pomnim zadnjih 41 let, kar sem v vikariatu. Vzrok temu je grozna suša, ki že nad eno leto, in pa brezposelnost naših ljudi. Rovji za preizvajanje bakra so tihi in prazni že skoraj dve leti. Naši misijonarji se trudijo in se žrtvujejo, delijo zadnjo skorjo kruha z lačnimi in sprejemajo otroke v sirotišnice, ki jih sedaj redimo do tisoč čisto na svoje stroške po raznih naših misijonih. Žal, da postaja naša beda čezdalje večja. Zaradi bede in žalosti je umrl škof Simon, naš prednik. Kolikor mi je mogoče, posnemam njegov zgled in

zaupam na božjo pomoč in na podporo zvestih dobrotnikov, ki nas, ako Bog da, ne bodo pozabili.

Msgr. Klerlein, apostolski prefekt v Kroonstadu, 8. marca 1933. Danes sem prejel Vaše pismo, datirano 8. pret. meseca. Denar je pa dospel že prejšnji teden. Zelo prišrčno se Vam zahvaljujem za veličudno darilo, zlasti še za mašne stipendije. V časih te silovite bede, ki jo trpimo misijonarji v Afriki, nam je vsak dinar dobrodošel. Ljubi Bog naj Vam obilno poplača vse, kar za nas storite.

P. Alojzij, kapucin, Seychelen. Dozdaj imamo dva zavoda za gobavce, enega za moške, drugega za ženske. Pri ženskah bo treba dozdati še kapelico. Ko sem bil zadnjič tam, nismo vedeli, kje in kako bi pripravili prostor za daritev sv. maše. Močno je deževalo in so morali biti bolniki med sv. mašo in sv. obhajilom kar zunaj na dežju. Lepo se Vam zahvaljujem za vse darove, ki ste jih poslali tem nesrečnežem. Sedaj je tu mnogo bede in lakote. Ko bi Vam mogel pokazati vse te nesrečne in lačne, ko pri-

dejo na misijon prosit jesti! Neki otrok mi je rekel: »Doma nas je osem, pa imamo vsi skupaj komaj funt riža vsak dan.« Neka žena je trdila, da že poldrugi dan ni ničesar užila. Hvala vsem blagim dobrotnikom. Vsak dan molimo zanje in priporočamo molitev tudi drugim.

Sestra Karla Held, križarka v Menzingen, Emavs. Zelo veliko in nepričakovano veselje ste nam napravili s svojo pošiljativo, tako da Vam tega z besedami niti ne morem povedati. Vsi zavoji so prišli v dobrem stanju. Bog plačaj vsako oblačilce posebej stotero, kakor tudi vse drugo: predpasnike in čipke za cerkev. Vse bomo porabili. Misijon Emavs je velik in ima še 8 stranskih postaj. Hvaležne se Vam bomo skazali s tem, da bomo molili. Ljubi Bog bo na prošnjo zamorcev dal blagoslov vsem dobrotnikom in jih obdaril obilno v nebesih. Vsak dan

molimo v šoli za dobrotnike. V naše šole hodi letos mnogo otrok, čeprav bolezní precej razsajajo. Nekatere revne otroke sem obdarila z oblačili, ki sem jih imela še od poprej. Drugi se nadejajo, da bodo pozneje kaj dobili, ako bodo pridno hodili v šolo. Takole kake hlačke, ali kako krilce! Kako sem vesela ko vidim, da se otroci ne varajo v svojem upanju.

Mati Ubalda, provincijalka sester Dragocene Krvi v Vzh. Afriki: Navzlic težkemu finančnemu položaju se krščanstvo in šola in noviciat naših sester-domačink v Hurumu lepo razvijajo. Sedaj je moja naloga, da dovršim hiralnico za naše stare in bolne sestre v Kivungilo. Tam bo veliko molitve. Naša stara sestra Engelberta se bo kmalu vselila, in bo zopet imela malo kapelico na gorskem pobočju. Povsod po dolinah so še pogani. Trdovratno jih satan še drži v svojih krempljih.

Dajte nam modernih prevoznih sredstev.

Na raznih krajih so se vršili sestanki in zbirke, da se nabavijo aeroplani za službo v misijonskem poklicu. To je prav! Toda zdi se mi, da zračni promet v misijonih zaenkrat še ne bo uspel. Drugače pa je glede motornih vozil, malih in težkih avtov. V naših krajih smo kar prisiljeni, da se jih poslužujemo, zato da se uravná ravnovesje zavoljo pomanjkanja misijonarjev. Z motornim kolesom si misijonar prihrani zelo veliko časa in moči. Avto nadomesti nosače in prevaža hitro in lahko mnogo težja bremena. V mnogih vikariatih sta avto in motorno kolo že kar navadno vozilo.

Škof Vogt, iz kongregacije sv. Duha, apostol. vikar v Yaunde (Kamerun).

Boj med kačo in orlom.

Piše misijonski brat Val. Poznič, Glen Cowie, Južna Afrika.

Vročega nedeljskega popoldne je bilo. Sedel sem na nekem okrog sto metrov visokem skalovju. Tik pod mojimi nogami pa se je razprostirala poganska vas Mapote. Že

večkrat sem sedel na tem skalovju in opazoval življenje in delovanje spodaj ležeče čarovniške pasti.

Na dvorišču neke zamorske kočje je bilo zbranih več moških okrog velikega lonca »byalve«. V splošnem pa je v vsej vasi precej mirno.

Ravno sem hotel oditi, kar zaslišim nad seboj neki vrišč. Ozrem se in zagledam kakih 20 m nad seboj velikega orla, ki je krožil v enakomernih obrisih. Takoj sem vedel, da se nahaja zanj tu v bližini kak plen.

Vzamem puško v roko in se ozrem še bolje okrog sebe.

Tu, joj, groza! Kakih 15 m od mene proč na skali je bila zvita v kolobar velika kača kobra.

Pravkar je tudi kača opazila v zraku svojega sovražnika in se je hotela splaziti pod neko pečino. Toda orel je bil urnejši od nje.

Kot blisk se spusti nad kačo, jo v sredi trupa pograbi z velikim kljunom ter jo dvigne kakih 20 m visoko. Nato jo spusti na tla, in sicer tako, da je kača padla ravno na velik in zelo bodičast kaktusov grm, kjer se je nataknila na ostro trnje.

Pa še preden se je kača mogla oprostiti svoje neprijetne lege, jo orel pograbi vdrugič, jo dvigne visoko kot prej, nato pa zopet izpusti na tla. Tako je ponovil štirikrat.

Ko je na ta način kača izkravela, jo je orel pograbil zopet in ponesel svojim mladičem.

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledochowske.

Dolžnost mi je, da se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za pomoč v moji težki bolezni in za tolažbo v neki težki zadevi. V znak hvaležnosti pošiljam svoj malenkostni misijonski dar za uboge afriške sirote. Priporočam se služabnici božji za nadaljnjo pomoč.

R. P., Kaplavas.

Iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

F. G., Vel. Mlačevo.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski, ker mi je res pomagala pri težki skušnji. V zahvalo pošljam dar za odkup zamorske deklice.

A., Ljubljana.

Priporočil sem se v neki zadevi Mariji Tereziji in sem bil uslišan. Iskreno se ji zahvaljujem.

J. S., Kamne.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da se mi je zboljšalo zdravje brez operacije.

A. M. S., Maribor.

Prisrčna zahvala blagopokojni grofici Mariji Tereziji za težko prestano operacijo moje hčerke v grlu. Tudi se ji zahvalim, da sem dobila dobro služkinjo. Prosim še nadalje, da mi mamica misijonov izprosi dušno in telesno zdravje v družini.

K. K. iz Z.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo. Priporočam se ji še nadalje. Prosim objave v »Odmevu«.

M. B., Stara Loka.

Javno se zahvaljujem blagi grofici Mariji Tereziji Ledochowski za zdravje pri živini, za kar naj bo tisočera hvala Bogu in služabnici božji. Priporočam se ji še nadalje in pošiljam mal dar za najrevnejše zamorčke v Afriki.

M. R., Griže pri Celju.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo.

A. K., Radmirje.

V neki gospodarski zadevi sem se priporočal Mariji Tereziji Ledochowski in mi je pomagala, za kar se ji tu javno zahvalim.

F. K., Sv. Križ.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.

J. in B. G.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za vidno pomoč v neki važni družinski zadevi. V njeno varstvo izročam še nadalje sebe in vso svojo družino, zlasti se ji priporočam za ljubo zdravje in božji blagoslov.

A. B., Kočevje.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za ozdravitev mojega živčno bolnega sinčka. Po svoji moči hočem pomagati misijonom.

A. M., Lipnica.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za prejeto milost. Obljubila sem njej v čast dati za sveto mašo, kar izpolnjujem.

A. B., Moste.

Na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije sem bila uslišana in se ji iskreno zahvaljujem.

R. K., Makole.

Vsled zastrupljenja z jesihoovo kislino sem dobila nevarno bolezen v grlu. Položila sem na vrat slikico služabnice božje Marije Terezije Ledochowske s koščkom njene obleke in ozdravela sem brez zdravniške pomoči. Služabnici božji se najprisrčneje zahvaljujem.

A. Stefančič, Fara.

Zahvaljujem se iskreno služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za dobljeno ljubo zdravje.

J. O. in J. A., Slivnica.

Priporočili smo sina, ki je že dolgo trpel na hudi kostni bolezni, služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski. Služabnica božja je pomagala, za kar se ji v imenu vse družine iskreno zahvaljujem in se ji še nadalje priporočam za pomoč.

F. F., Ivanjkovci.

Na priprošnjo služabnice božje smo prejeli milost, za katero smo se ji priporočili in se javno zahvalimo.

N. N.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo pri živini.

A. Č., Vodice.

Moja hčerka je obolela na živcih in v tej sili smo se zatekli k sv. Jožefu in služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski. Obljubila sem odkup enega zamorčka na ime Jožef in javno zahvalo v »Odmevu«. Bolezen se je kmalu obrnila na bolje, za kar se sv. Jožefu in služabnici božji Mariji Tereziji najprisrčneje zahvaljujem in ju še prosim, da bi pomagala, da bi tudi posledice bolezni izginile.

M. V., Ptuj.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje prošnje v neki važni zadevi.

A. S., Trebeljevo.

Priporočila sem svojega moža v bližajoči se smrti služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Prisrčno se ji zahvaljujem in prosim objave v »Odmevu«.

Ana Grabar.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost v težkih družinskih zadevah. M. S., Ljubljana.

Prosila sem služabnico božjo Marijo Terezijo v treh zadevah in sem bila uslišana, za kar se ji tu iskreno zahvaljujem.

Podpisani sem bil dolgo časa brez službe. Čital sem, da so se mnoge osebe z zaupanjem obrnile do služabnice božje Marije Terezije Ledochowske in sv. Terezije D. J. za pomoč. To sem storil tudi jaz. Bil sem uslišan in sem dobil zopet službo. Zato se tukaj javno zahvaljujem za uslišano prošnjo. Obljubil sem tudi znesek za botrinski dar zamorčku, kar bom izpolnil. Fr. Kukovič.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost. L. St.

V bolezni sem se priporočila služabnici božji Mariji Tereziji in mi je izprosila zdravje. Iskreno se ji zahvaljujem.

M. K., Sv. Volbenk.

Iskreno se zahvalim služabnici božji za uslišano prošnjo v bolezni. M. B., Maribor.

V neki zadevi sem se priporočila služabnici božji in sem bila uslišana. Pristrčno se ji zahvaljujem. I. M., Rateče.

(Zaradi pomanjkanja prostora se nadaljuje v prihodnji številki.)

Pripomba uredništva: V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanjih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: N. N., Ljubljana, za razsvetljenje v neki važni zadevi. — F. L., Ostiški vrh, v neki važni zadevi; če bo prošnja uslišana, obljublja mal dar za misijone. — Marija Božič, Begunje, za zboljšanje zdravja. — F. B., Hrušica, v neki zelo važni zadevi. — M. M., Veliki kamen, v hudi živčni bolezni. — A. F., Brezje, za pomoč v hudi bolezni. — Dve neimenovani v važnih zadevah in obljubljata dar, če bosta uslišani. — M. T., Ljubljana, za dobro službo in še v drugi zadevi. — Neimenovana z Moravč za uslišanje neke prošnje. — B. A., Velika Nedelja, v dušnih in telesnih zadevah. — K. M., Stari trg, za mir in blagoslov v družini, za spreobrnjenje neke osebe in v več važnih zadevah. — A. S., Stari trg, za mir in edinost. — K. R., Orehovo, za spreobrnjenje neke osebe. — A. Z., Vezovje, v težkih zadevah iščem pri služabnici božji pomoči. — T. Č., Ljubljana, za ozdravljenje noge in v več drugih zadevah. — F. K., Boh. Bistrica, za razsvetljenje v važnih zadevah. — K. P., Rečica, za dušno in telesno zdravje neke osebe. — L. H., Krško, v neki jako važni zadevi. — H. B., Prevalje, za zdravje v živčni bolezni. — F. K. iz S., za pomoč v težki zadevi. — K. M., Stari trg, za zdravje v hudem glavobolu.

Popolni odpustek

za vse ude Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

20. maja, na binkoštni praznik.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košiček, Ljubljana.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

IV. 1934 9.000

Pogoji

za sprejem v Družbo sv. Petra Klaverja kot »pomožna misijonarka«.

1. Izreden verski poklic iz nadnaravnih ozirov.
 2. Čednostno predživljenje in da je prosilka na dobrem glasu.
 3. Zakonskih staršev.
 4. Skrbna vzgoja.
 5. Starost 16 do 24 let.
 6. Da še v nobeni drugi kongregaciji ni nosila redovne obleke.
 7. Trdno zdravje in krepki živci, dobre oči in posluš; prosta vidnih telesnih napak; da nima ona ali njena družina podedovanih bolezni, kakor: omračenje duha, jetike ali sušice, božjasti, škrofulov itd.
 8. Od sodalk: višja ali srednješolska izobrazba. Od pomočnic: znanje hišnega in ročnega dela ali vsaj zmožnosti za to.
 9. Po predpisih določena dota, katere se pa lahko spregleda, če je prosilka brez sredstev, ali pa če so druge zmožnosti večje.
- Predpisana vstopnina: potrebn: denar za potovanje v hišo novicijata.

Odgovor ženskim misijonskim poklicem.

Mesto pismenega odgovora vsem onim, ki so nas prosili za naslove ženskih misijonskih kongregacij v inozemstvu, katerih člani delujejo tudi v zamorskih misijonih:

Oblatinnen des hl. Franz von Sales, Urfahr bei Linz, Kapellgasse 8, Austria.

Benediktinerinnen in Tuzzing, Bayern, Nemčija.

Lehrschwestern vom hl. Kreuz, Altötting, Crescentiaheim, Bayern, Nemčija.

Dominikanerinnen in Schlehdorf bei Kochel, Bayern, Nemčija.

Weisse Schwestern in Linz a. Rhein, Rheinland.

Kot vam znano, pošiljajo v zadnjem času tudi naši domači ženski samostani svoje članice v afriške misijone, kot n. pr. uršulinke.

Zahvale.

Iskreno se zahvaljujemo presv. Srcu Jezusovemu, Materi božji, sv. Tereziki, služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski, ko smo bili uslišani, da je naš oče ozdravel od nevarne bolezni in pošiljamo obljubljeni dar. D. K., F. Goriško. — Zahvaljujem se grofici M. T. Ledochowski, blaženi Devici Mariji, sv. Jožefu, A. M. Slomšku in Frideriku Baragi za izkazano veliko milost.

Prošnje.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Juda Tadeju, sv. Antonu Padovanskemu, sv. Janezu Bosku, sv. Mali Tereziji, služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in drugim patronom se priporočajo: M. S., Braslovče za posluš moji 2 letni hčerki in za pomoč, da bi posledice bolezni izginile, obljublja vedno misijone podpirati, če bo uslišana; A. B., Fara za zdravje v živčni bolezni; A. H., Polje za zdravje; družina P. Z., S. za ljubo zdravje in za ugodno rešitev v važni zadevi.

Spomin na umrle.

Preč. o. Franc Ksaver od Brezmadežnega Spočetja, red Trinitarcev. — Franc Nastran, Rudno (dolgoletni prijatelj in dobrotnik afriških misijonov). — Frančiška Kolarič, Križevci. — Neža Krašovec, Stopce. — Miha Plešnik, Skorno. — Marjana Kalan, Bukovica. — Dragica Jordan, Loke. — Fajfar Helena, Selca. — Mihael Kristan, Slivnica. — Anton in Regina Drozg. — Franc Marn, Dane. — Antonija Grahra, Kapljas. — Usmiljeni Jezus daj jim večni mir!

